

Ewa Folwarczny-Miśko

Kraków - Barycz

Informator Archeologiczny : badania 9, 35-36

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KORNICE, gm. Piotrowice Wielkie
woj. katowickie
Stanowisko K.

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził mgr Jan Chochorowski.
Finansował UJ. Pierwszy sezon badań.
Osada i cmentarzysko z młodszej epoki ka-
mienia.

Podjęto wstępne badania wykopaliskowe na dużym stanowisku neoli-
tycznym. Odkryto spory obiekt mieszkalny z paleniskiem pośrodku oraz kil-
ka mniejszych jam o charakterze odpadkowym, zawierających bogaty ma-
teriał krzemienisty oraz ceramikę związaną najprawdopodobniej z grupą
ocicką. W odległości kilkudziesięciu metrów od tych obiektów natrafiono
na kilka grobów ciałopalnych i zapewne jeden grób szkieletowy dziecka.
Inwentarz tych grobów pozwala określić ich chronologię na młodszą epokę
kamienia. W pobliżu obiektów grobowych odkryto jamę paleniskową z ma-
teriałem charakterystycznym dla kultury ceramiki wstęgowej rytej.

KRAKÓW-BARYCZ

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadziła mgr Ewa Folwarczny-
Miśko. Finansowało Muzeum Żup Krakows-
kich w Wieliczce. Trzeci sezon badań.

Założeniem wykopalisk było przebadanie sondażowe wszystkich stano-
wisk powierzchniowych zlokalizowanych na terenie Barycza, miejscowości
położonej 4 km na zachód od Wieliczki. Prace te stanowią jeden z etapów
zakrojonych na szerszą skalę badań nad początkami eksploatacji soli w Pols-
ce. Okolice Barycza, podobnie jak i Wieliczki znajdują się w obrębie płytkie-
go zalegania utworów solnych. Stwierdzono, że punkty osadnicze grupują
się głównie w pobliżu i w obrębie obszaru solonośnego. Celem obecnie pro-
wadzonych badań jest stwierdzenie zależności między osadnictwem prahis-
torycznym, głównie neolitycznym reprezentowanym licznie w tej miejscowoś-
ci a solankami powierzchniowymi.

W latach poprzednich na terenie Barycza odkryto jedyne, jak na razie,
na ziemiach polskich urządzenia warzelnicze oraz bogaty zestaw naczyń
/brykietaży/ solowarskich z neolitu, jak również zespół palenisk warzel-
niczych z brykietażami z późnej fazy kultury łużyckiej.

Tegoroczne badania przyniosły odkrycie na przestrzeni ok. 2 km² stosunkowo gęsto i dość równomiernie rozłożonych obiektów, szczególnie palenisk neolitycznych. Funkcja ich nie może być w tym wypadku interpretowana jednoznacznie, stanowią one jednak dowody na intensywną, choć być może sezonową eksploatację terenu.

Badania będą kontynuowane.

KRAKOW-BIEŻANÓW GAJ
Stanowisko XII

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadził mgr Kazimierz Reguła. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce. Drugi sezon badań: neolit, III i IV okres brązu, Hallstatt C.

Stanowisko XII zlokalizowane jest na niewysokim wzniesieniu, którego południowy stok łagodnie opada w kierunku podmokłej dolinki. Przebadano teren o powierzchni 500 m², odkrywając 1 chatę półziemiankową ze śladami słupów podtrzymujących konstrukcję dachową, 9 jam gospodarczych i 1 palenisko z epoki brązu i z okresu halsztackiego.

Z materiału ruchomego znaleziono: 1 szklany paciorek cylindryczny, fragment szpili brązowej, niezidentyfikowany przedmiot gliniany w kształcie cygara z otworem w środku, kilka głazików i rozcieraczy kamiennych, kości zwierzęce, węgle drzewne oraz duże ilości różnorodnej ceramiki. Do ciekawszych form zaliczamy ceramikę guzową w postaci amfor i dzbanów, naczynia dwustożkowate z karbowaniem na załomie, garnki z cylindrycznymi szyjami, misy z taśmowatymi uchami zdobione na załomie nacięciami, od których zwieszają się pionowe linie /III i IV brąz/, duże grubościennie amfory o powierzchni grafitowanej ze szczątkami ornamentyki guzowej, czerpaki /IV brąz/, oraz naczynie ze ściankami odchylonymi ku górze /Hallstatt C/.

Badania ujawniły bogate i różnorodne materiały zabytkowe, oraz liczne obiekty kulturowe związane z górnośląsko-malopolską grupą kultury łużyckiej III i IV okresu brązu i początków epoki żelaza - Hallstatt C.

Badania będą kontynuowane.

KRUSZA ZAMKOWA, gm. Inowrocław
woj. bydgoskie
Stanowisko 13

patrz
okres wpływów rzymskich